

Da laminaer kan bestå af mange forskellige kombinationer af pap, plast og aluminium afhængig af hvilket produkt, det skal emballeres, foreslås det, at satsen udregnes efter de enkelte materials andel (vægtet). Det er i tråd med den måde, som den øvrige afgift beregnes efter, hvis et produkt emballeres i flere materiale typer.

Af hensyn til virksomheder, der ikke har kendskab til sammensætningen af anvendte emballager, herunder af laminaer, og hvor disse oplysninger ikke er mulige at indhente, foreslås det, at der tilføjes en »opsamlingsats« til den vægtbaserede emballageafgift. Denne sats skal være valgfri.

Den særlige opsamlingsats i loven skal give virksomhederne mulighed for at betale afgift efter satsen for det materiale i emballagen, der har den højeste afgiftssats. Det er i den forbindelse underordnet, hvor stor en andel dette materiale har af den samlede emballages vægt. Det vil medføre følgende:

- Ved emballager, der f.eks. består af flere forskellige, særskilte materialer, kan afgiften betales efter satsen for det materiale i emballagen, der har den højeste afgiftssats.
- Ved emballager af laminat, kan afgiften betales efter satsen for det materiale i laminatet, der har den højeste afgiftssats.

Der skal betales afgift efter opsamlingsatsen på grundlag af hele emballagens vægt.

Det skal dog understreges, at udgangspunktet for afgiften er miljømæssigt. Det miljømæssige kommer bedst frem, hvor det er emballagens forskellige, særskilte materialer eller laminatets bestanddele, der afgør, hvor stor en afgift der skal betales. Dette er baggrunden for opsamlingsatsens udformning, hvor satsen for det materiale, der har den højeste afgiftssats, er bestemmende for afgiftsbetalingen. Det kan således betale sig for virksomheden at veje eller på anden måde indhente oplysninger om emballagerens bestanddele for herigennem at begrænse afgiftsindbetalingerne.

Til nr. 8 - 10.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af det miljøbaserede afgiftsindex.

§ 2, stk. 6 kan ophæves, idet der ikke længere sondres mellem fleksibelt og ikke fleksibelt fiberbaseret materiale (pap og papir), jf. nr. 6 ovenfor. Der foreslås således alene en sats for pap og papir af henholdsvis primært og sekundært materiale.

Til nr. 11.

Afgiften af engangsservice

Det foreslås, at afgiften af engangsservice i lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 21. august 1998 med senere ændringer, overføres til emballageafgiftsloven.

Afgiften blev indført i 1982 som led i en række forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Afgiften er med til at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed nedbringe affaldsmængderne og fremme genanvendelsen.

Afgiftspligten omfatter engangsservice uanset fremstillingsmateriale, dvs. knive, gafler, skeer, tallerkener og krus m.v. af plast og pap m.v., der benyttes, når man spiser og drikker, og som sædvanligvis er bestemt til bortkastning efter brug, uanset at det måske kan anvendes flere gange. Hovedsigtet med afgiften er at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed minimere affaldsmængderne. I dag er engangsservice, der efter sin art udelukkende anvendes til erhvervmæssigt formål fritaget for afgiften. Ved erhvervmæssig brug forstås varer, der i overvejende grad anvendes erhvervmæssigt, og materiale og størrelse skal være forskellig fra detailsalgsudgaven. Påtryk på varen er ikke nok til at give fritagelse.

Afgiftens miljømæssige sigte bør imidlertid medføre, at de, der anvender meget engangsservice, også bør betale tilsvarende meget i afgift. Dette bør også gælde engangsservice, der efter sin art udelukkende anvendes til erhvervmæssige formål. Det foreslås derfor, at også engangsservice til erhvervmæssigt brug for fremtiden skal være omfattet af afgiften. Al engangsservice er herefter omfattet af afgiften.

På grundlag af navnlig Momsnævnets afgørelser er afgiftspligtens omfang blevet fastlagt. Som *eksempler* på varer, der vil være omfattet af afgiften efter dette forslag, kan nævnes:

1. Bakker med en længde eller tallerkener med en diameter på 33 cm eller derunder.
2. Drikkebægre uden hensyn til, om de er forsynet med målestreger.
3. Drinkspinde.
4. Grilltallerkener med flere rum.
5. Kaffefade (bakker med fordybning til en kop - anvendes som kombineret tallerken og underkop).
6. Plastrørepinde.
7. Portionsskåle til isbægre m.v.
8. Bakker fremstillet ved formpresning af ensfarvet pap, hvis flademålet ikke overstiger 275 cm², og den længste side er mindst 50 pct. større end den korteste.